

U S T A W A

z dnia 29 stycznia 2004 r.

o Inspekcji Weterynaryjnej¹⁾

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2629, 2727, z 2023 r. poz. 412, 588.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania, organizację, tryb działania oraz zasady finansowania Inspekcji Weterynaryjnej, zwanej dalej „Inspekcją”;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).

²⁾ Odnośnik do tytułu ustawy dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1570), która weszła w życie z dniem 11 sierpnia 2022 r.

Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz wykonywania innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt;
- 2) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG,

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

- 3) przywóz – wprowadzenie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;
- 4) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625.

Art. 3. 1. Inspekcja realizuje, w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, zadania z zakresu:

- 1) ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) bezpieczeństwa:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym, w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2022 r. poz. 2132), zwanym dalej „rolniczym handlem detalicznym”,
 - c) przywożonych produktów złożonych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625.

2. Inspekcja wykonuje swoje zadania w szczególności przez:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych;
 - 1a) badania kontrolne zakażeń zwierząt;
 - 2) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe:
 - a) u zwierząt,
 - b) w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - c) w żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - d) w paszach;
 - 3) badanie zwierząt rzeźnych, produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 4) przeprowadzanie:
 - a) kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,
 - b) (uchylona)

- c) kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu w zakresie określonym w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich oraz w przepisach o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027,
 - d) kontroli wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. 1570), zwanych dalej „wyrobami do diagnostyki *in vitro* stosowanymi w medycynie weterynaryjnej”, mającej na celu ustalenie, czy wprowadzone do obrotu lub używania wyroby znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki *in vitro* stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,
 - e) kontroli działalności hodowcy, dostawcy i użytkownika prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1331 i 2338 oraz z 2022 r. poz. 1117), w tym w zakresie:
 - utrzymywania zwierząt przeznaczonych do wykorzystania lub wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych,
 - prowadzenia ewidencji zwierząt,
 - przeprowadzania doświadczeń;
- 5) sprawowanie nadzoru nad:
- a) bezpieczeństwem produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym przy ich produkcji i wprowadzaniu na rynek, w szczególności nad wymaganiami weterynaryjnymi w sprzedaży bezpośredniej, rolniczym handlu detalicznym oraz działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,
 - aa) bezpieczeństwem żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - b) wprowadzaniem na rynek zwierząt, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)

- (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) i produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 tego rozporządzenia,
- c) wytwarzaniem, obrotem i stosowaniem pasz, dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt, organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego i pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz nad transgranicznym przemieszczaniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego,
 - d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego i jaj wylęgowych drobiu,
 - e) obrotem i ilością stosowanych produktów leczniczych weterynaryjnych,
 - f) wytwarzaniem i stosowaniem pasz leczniczych,
 - g) przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt,
 - h) przestrzeganiem zasad identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz przemieszczaniem zwierząt,
 - i) przestrzeganiem wymagań weterynaryjnych w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta gospodarskie;
 - j) (uchylona)
- 6) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych:
- a) u zwierząt,
 - b) w wydzielinach i wydalinach zwierząt,
 - c) w tkankach lub narządach zwierząt,
 - d) w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - e) w żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - f) w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt,
 - g) w paszach;
- 7) prowadzenie wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej;
- 8) przyjmowanie informacji o niebezpiecznych produktach żywnościowych oraz o paszach od organów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w zakresie kompetencji tych inspekcji, a także ocena ryzyka i stopnia zagrożenia

spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub paszą, a następnie przekazywanie tych informacji do kierującego siecią systemu RASFF, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

3. Inspekcja wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1 i 2, na podstawie przepisów odrębnych.

4. Na terenach i w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej i przez niego nadzorowanych oraz wojsk obcych przebywających na tych terenach zadania określone w ust. 1, w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego, wykonuje Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego.

5. Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

6. Szef Służby Weterynaryjnej – Inspektor Weterynaryjny Wojska Polskiego lub osoba przez niego upoważniona może uczestniczyć w prowadzonej przez organy Inspekcji:

- 1) kontroli urzędowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych, wykorzystywanych do przewozu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;
- 2) kontroli urzędowej zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.

6a. Kontrole należące do zakresu działania właściwych organów Inspekcji Weterynaryjnej wykonują również organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe warunki i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Weterynaryjną, uwzględniając rodzaj i charakter zadań, kompetencje i wymagania niezbędne do sprawowania nadzoru oraz możliwość skutecznego wykonywania tych zadań.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określi formy współpracy organów Inspekcji z Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, uwzględniając:

- 1) sposób i tryb wzajemnego przekazywania informacji z zakresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–4;
- 2) zakres tej współpracy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) warunki i sposób organizacji, uczestnictwa i prowadzenia wspólnych szkoleń Inspekcji i Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 4. 1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami prokuratury i administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.

2. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa udostępnia Inspekcji Weterynaryjnej dane zawarte w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c.

Art. 4a. (uchylony)

Rozdział 2

Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji

Art. 5. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii;
- 2) wojewódzki lekarz weterynarii, jako kierownik wojewódzkiej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie;
- 3) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład niezespolonej administracji rządowej;
- 4) graniczny lekarz weterynarii.

2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

- 1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności będący:

- a) urzędowymi lekarzami weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625,
 - b) urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,
 - c) pracownikami wyznaczonymi przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”;
- 2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1;
 - 3) osoby wyznaczone do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.
3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.
4. (uchylony)
 5. (uchylony)

Art. 5a. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej oraz udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 4 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do organów wykonujących zadania określone w ustawie.

Art. 6. 1. Inspekcją kieruje Główny Lekarz Weterynarii będący centralnym organem administracji rządowej.

2. Główny Lekarz Weterynarii podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Lekarza Weterynarii.

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.
2023-04-20

4. Zastępców Głównego Lekarza Weterynarii powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje zastępców Głównego Lekarza Weterynarii.

5. (uchylony)

5a. Stanowisko Głównego Lekarza Weterynarii i jego zastępców może zajmować osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią;
- 7) posiada tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

5b. (uchylony)

5c. (uchylony)

5d. (uchylony)

5e. (uchylony)

5f. (uchylony)

5g. (uchylony)

5h. (uchylony)

5i. (uchylony)

5j. (uchylony)

5k. (uchylony)

5l. (uchylony)

5m. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 5a, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140).

6. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Weterynarii.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, statut Głównego Inspektoratu Weterynarii, uwzględniając możliwość realizacji zadań, o których mowa w art. 13.

Art. 7. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie, o którym mowa w art. 3 ust. 2, jest Rada Sanitarno-Epizootyczna, zwana dalej „Radą”.

2. Rada liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata.

4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

5. Członkowie Rady wybierają ze składu Rady przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie sanitarno-epizootycznej.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.

8. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 7a. 1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów do celów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625 jest Rada do spraw Laboratoriów.

2. Rada do spraw Laboratoriów liczy 7 członków.

3. Kadencja Rady do spraw Laboratoriów trwa 4 lata.

4. Członków Rady do spraw Laboratoriów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, spośród

osób wyróżniających się wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

5. Członkowie Rady do spraw Laboratoriów wybierają z jej składu przewodniczącego i sekretarza.

6. Przewodniczący Rady do spraw Laboratoriów może zapraszać na jej posiedzenia osoby niebędące członkami tej Rady, posiadające wiedzę lub doświadczenie zawodowe w dziedzinie diagnostyki laboratoryjnej.

7. Rada do spraw Laboratoriów działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin Rady do spraw Laboratoriów zatwierdza Główny Lekarz Weterynarii.

8. Członkom Rady do spraw Laboratoriów przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania oraz diety na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

9. Koszty obsługi administracyjno-biurowej Rady do spraw Laboratoriów oraz zwrot kosztów i diet, o których mowa w ust. 8, są pokrywane z budżetu państwa ze środków będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 8. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podlega, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epizootycznego na obszarze swojej właściwości, Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

2. Graniczny lekarz weterynarii podlega Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii podlega wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zakres działania powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii oraz ich siedziby, biorąc pod uwagę:

- 1) zasadniczy podział terytorialny państwa, z tym że zakres działania powiatowego lekarza weterynarii może obejmować kilka powiatów;
- 2) możliwości finansowe i organizacyjne Inspekcji;
- 3) potrzebę zapewnienia realizacji zadań Inspekcji na obszarze całego kraju.

Art. 8a. Do postępowań w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3,
- 2) dotyczących uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3, oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takich decyzji – nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570).

Art. 9. 1. Wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzem weterynarii oraz ich zastępcą może być osoba, która:

- 1) jest lekarzem weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) posiada:
 - a) 5-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy,
 - b) 3-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z weterynarią – w przypadku powiatowego i granicznego lekarza weterynarii i ich zastępców,
 - c) tytuł specjalisty z epizootiologii i administracji weterynaryjnej lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego.

2. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec:

- 1) wojewódzkiego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy – wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii;
- 2) powiatowego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy – wykonuje wojewódzki lekarz weterynarii;
- 3) granicznego lekarza weterynarii oraz jego zastępcy – wykonuje Główny Lekarz Weterynarii.

Art. 10. 1. Główny Lekarz Weterynarii może zawiesić w wykonywaniu obowiązków wojewódzkiego, powiatowego lub granicznego lekarza weterynarii lub jego zastępcę, jeżeli jego działalność lub działalność kierowanego przez niego inspektoratu może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji, a zwłaszcza naruszyć bezpieczeństwo sanitarno--weterynaryjne na obszarze właściwości tych organów. Podejmując decyzję o zawieszeniu, Główny Lekarz Weterynarii wyznacza osobę pełniącą obowiązki zawieszzonego organu.

2. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, trwa do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego lub dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej.

3. W stosunku do powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy kompetencje Głównego Lekarza Weterynarii, o których mowa w ust. 1, przysługują wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

Art. 11. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem.

3. Graniczny lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy granicznego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem. W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują punkty kontroli granicznej w rozumieniu art. 15a ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze zarządzenia, organizację wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii, mając na względzie prawidłowość realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 12. 1. Koszty działalności Inspekcji i wykonywania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, są pokrywane z budżetu państwa.

2. Wojewódzkie, powiatowe i graniczne inspektoraty weterynarii są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. W budżetach wojewodów wyodrębnia się środki przeznaczone na:

- 1) zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt i chorób odzwierzęcych podlegających obowiązkowi zwalczania, w tym na odszkodowania, zapomogi i nagrody oraz zadania wynikające z planów gotowości zwalczania chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) badania kontrolne zakażeń zwierząt;
- 3) monitorowanie chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych podlegających obowiązkowi monitorowania oraz związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe:
 - a) u zwierząt,
 - b) w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - c) w żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - d) w paszach;

- 4) prowadzenie monitorowania substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych:
 - a) u zwierząt,
 - b) w wydzielinach i wydalinach zwierząt,
 - c) w tkankach lub narządach zwierząt,
 - d) w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - e) w żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - f) w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt,
 - g) w paszach;
- 5) realizację rocznych planów urzędowej kontroli pasz i pasz leczniczych.

4. Lekarzom weterynarii i innym osobom niebędącym pracownikami Inspekcji, wykonującym czynności związane ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

5. (uchylony)

Art. 13. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) ustala ogólne kierunki działania Inspekcji i wydaje instrukcje określające sposób jej postępowania, w tym instrukcje dotyczące stosowania przez organy Inspekcji przepisów Unii Europejskiej;
- 2) koordynuje i kontroluje wykonywanie zadań przez wojewódzkich, powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii;
- 3) może wydawać wojewódzkim, powiatowym i granicznym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;
- 4) współpracuje z Międzynarodowym Urzędem do Spraw Epizootii oraz innymi organizacjami międzynarodowymi;
- 5) dokonuje analiz i ocen sytuacji epizootycznej, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, i wymagań weterynaryjnych przy produkcji tych produktów i tej żywności;
- 6) opracowuje krajowe programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;
- 7) (uchylony)
- 8) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;

- 9) utrzymuje rezerwę szczepionek, biopreparatów i produktów biobójczych oraz innych środków niezbędnych do diagnozowania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych, oraz monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także związanej z nimi oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe:
- a) u zwierząt,
 - b) w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - c) w żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - d) w paszach;
- 10) zarządza systemem wymiany informacji, o którym mowa w art. 36 ust. 1;
- 10a) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1;
- 11) (uchylony)
- 11a) opracowuje projekt planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz pasz i przedkłada go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;
- 11b) jest instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zadań organów Inspekcji oraz wykonuje w tym zakresie obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;
- 12) wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych.
- 1a. Główny Lekarz Weterynarii:
- 1) tworzy podpunkt krajowego punktu kontaktowego (PKPK) sieci systemu RASFF realizującego zadania, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 8, i kieruje pracami tego podpunktu;
 - 2) jest odpowiedzialny za zbieranie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznej żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, i pasz – w zakresie objętym kompetencjami Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – i za przekazywanie tych informacji do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF.

1b. Sprawując nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a, Główny Lekarz Weterynarii w szczególności:

- 1) ma prawo do bezpośredniego dostępu do danych zawartych w centralnej bazie danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1;
- 2) przeprowadza kontrolę w zakresie prawidłowego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, w tym kontroluje wprowadzanie przez upoważnione podmioty danych dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w zakresie określonym w art. 23, do centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1.

1c. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania pojedynczego organu określone w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 w obszarze określonym w art. 1 ust. 2:

- 1) lit. a rozporządzenia 2017/625 – w zakresie dotyczącym żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;
- 2) lit. c–f rozporządzenia 2017/625.
 2. (uchylony)
 3. (uchylony)
 4. (uchylony)
 5. (uchylony)
 6. (uchylony)
 7. (uchylony)
 8. (uchylony)

9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 czerwca, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.

Art. 14. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii:

- 1) ustala kierunki działania, wydaje instrukcje określające sposób postępowania powiatowych lekarzy weterynarii na obszarze województwa oraz kontroluje sposób wykonywania przez nich zadań Inspekcji;
- 2) może wydawać powiatowym lekarzom weterynarii polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji z zakresu ich działania;

- 3) dokonuje, na obszarze województwa, analiz i ocen sytuacji epizootycznej lub bezpieczeństwa:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, w tym spełniania wymagań weterynaryjnych przy ich produkcji i wprowadzaniu na rynek,
 - b) żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 4) opracowuje wojewódzkie programy dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 12 ust. 3;
 - 5) (uchylony)
 - 6) organizuje szkolenia dla urzędowych lekarzy weterynarii;
 - 7) nadzoruje na obszarze województwa działanie systemów informatycznych utworzonych i użytkowanych przez Inspekcję;
 - 8) tworzy co najmniej dwa zespoły do spraw dochodzeń epizootycznych.
 - 1a. Członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są wyznaczeni pracownicy Inspekcji.
 - 1b. Wyznaczenie pracownika Inspekcji do zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, jest możliwe po uzyskaniu jego pisemnej zgody.
 - 1c. Osoby będące członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, mogą być kierowane do wykonywania czynności na obszarze właściwości wojewódzkiego lekarza weterynarii, a także za zgodą Głównego Lekarza Weterynarii, w innym województwie, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące.
 - 1d. Do osób będących członkami zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, przepisy art. 19 ust. 1, 1a, 1b, 1c, 3, 4 i 6 stosuje się odpowiednio.
 - 1e. Koszty działań zespołów, o których mowa w ust. 1 pkt 8, są pokrywane ze środków budżetu państwa przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt będących w dyspozycji wojewody, na obszarze właściwości którego są prowadzone działania zespołów.
2. Wojewódzki lekarz weterynarii oraz graniczny lekarz weterynarii do dnia 30 marca, a na żądanie, w każdym czasie, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji odpowiednio na obszarze województwa albo w terytorialnym zakresie działania granicznego lekarza weterynarii.
 3. Powiatowy lekarz weterynarii do dnia 28 lutego, a na żądanie, w każdym czasie, przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informacje o realizacji zadań Inspekcji w terytorialnym zakresie działania powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii oraz wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 14b. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

- 1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);
- 2) warunków utrzymywania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Art. 14c. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.⁴⁾) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia.

Art. 15. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań Inspekcji, organem pierwszej instancji jest powiatowy lekarz weterynarii, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu administracyjnym organem wyższego stopnia, w stosunku do:

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

- 1) powiatowego lekarza weterynarii – jest wojewódzki lekarz weterynarii;
- 2) wojewódzkiego i granicznego lekarza weterynarii – jest Główny Lekarz Weterynarii.

3. Organ wyższego stopnia może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu działania organu niższego stopnia, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą lub zawiłością sprawy. W tych przypadkach organ wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

4. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 3, organ wyższego stopnia powiadamia organ pierwszej instancji.

Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”, oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia punktów kontroli granicznej.

2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ aktualny wykaz wyznaczonych punktów kontroli granicznej.

Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących:

- 1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego, czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f rozporządzenia 2017/625;
- 2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, kontrolę urzędową zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f rozporządzenia 2017/625, a także inne czynności urzędowe w odniesieniu do takich zwierząt i towarów wykonuje:

- 1) graniczny lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu położonym poza terytorialnym zakresem działania granicznego lekarza weterynarii.

3. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający kontrole urzędowe i wykonujący inne czynności urzędowe w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tych kontroli i czynności, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie i miejscu planowanej kontroli. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadza takie kontrole i wykonuje takie czynności w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 15c. Zarządzający przejściami granicznymi są obowiązani do nieodpłatnego udostępnienia pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych oraz powierzchni magazynowych dla zatrzymanych przesyłek, które spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego.

Art. 15d. Przesyłkę zwierząt, o których mowa w art. 15b ust. 1 pkt 1, transportuje się pod dozorem celnym do punktu kontroli granicznej lub stacji kwarantanny, jeżeli przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15e. 1. Jeżeli przepisy obowiązujące na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo przepisy państwa miejsca przeznaczenia przewidują poddanie przesyłki zwierząt kwarantannie lub izolacji, to kwarantanna lub izolacja odbywa się w:

- 1) zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się:
 - a) w państwie pochodzenia przesyłki zwierząt,
 - b) na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 835, 1079, 1301, 1488, 1713, 1730, 1933 i 2015.

2) gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

2. Jeżeli graniczny lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji administracyjnej, kwarantannę lub izolację przesyłki zwierząt, to w zależności od stwierdzonego ryzyka odbywają się one w jednym z następujących miejsc w:

- 1) punkcie kontroli granicznej lub w jego pobliżu;
- 2) gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt;
- 3) stacji kwarantanny znajdującej się w pobliżu gospodarstwa miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza – właściwy powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania tego uznania lub tymczasowego zawieszenia tego uznania jest graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, właściwi ze względu na miejsce położenia tego składu.

2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład.

3. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124;
- 2) może wyznaczyć system informacyjny inny niż system, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, w celu powiadamiania o przesyłkach, o których

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 3.
2023-04-20

mowa w art. 16 rozporządzenia 2019/2124, oraz innych przesyłkach – w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15g. Koszty związane z dojazdem do miejsc dokonywania czynności wynikających z zastosowania środków, o których mowa w art. 66–69 i art. 71 rozporządzenia 2017/625, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.

Art. 15h. Kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony lub wypatroszony i który został wyładowany bezpośrednio w portach Unii Europejskiej ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, przeprowadza w zakładzie przetwórczym powiatowy lekarz weterynarii zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104, z późn. zm.⁷⁾).

Art. 15i. 1. W zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2122”, oraz zwierząt domowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2019/2122, zadania właściwego organu określone w art. 8 i art. 12 rozporządzenia 2019/2122 wykonuje wojewoda.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 19 z 24.01.2020, str. 66.

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 149.

2. Organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego jest właściwym organem, o którym mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia 2019/2122.

3. Zgody, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2019/2122, udziela powiatowy lekarz weterynarii.

4. Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone i produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małe przesyłki tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122, niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu 2019/2122, przekazane przez podróżnych lub operatora świadczącego usługi pocztowe organom, o których mowa w ust. 2, do unieszkodliwienia są przechowywane, transportowane i niszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁹⁾).

5. Koszty zniszczenia produktów i przesyłek określonych w ust. 4 ponosi organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego.

Art. 15j. Organy celne obejmują procedurą dopuszczenia do obrotu przesyłkę objętą monitorowaniem z punktu kontroli granicznej przybycia do Unii Europejskiej do zakładu w miejscu przeznaczenia wyłącznie po przedstawieniu ostatecznie wypełnionego wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia potwierdzającego, że przesyłka dotarła do miejsca przeznaczenia i została objęta nadzorem właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 16. 1. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może:

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

- 1) wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, w tym lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, do:
 - a) szczepień ochronnych lub badań rozpoznawczych,
 - b) sprawowania nadzoru nad miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, targowiskami oraz wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
 - c) badania zwierząt umieszczanych na rynku, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania świadectw zdrowia,
 - d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.¹⁰⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w tym badania dobrostanu zwierząt po ich przybyciu do rzeźni, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt,
 - e) badania mięsa zwierząt łownych,
 - f) sprawowania nadzoru nad rozbiorem, przetwórstwem lub przechowywaniem mięsa i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 45 z 17.02.2018, str. 47, Dz. Urz. UE L 197 z 03.08.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 239 z 24.09.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 42 z 13.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 39, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 40, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 43, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 44, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 46, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 10, Dz. Urz. UE L 297 z 20.08.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

- g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mleczarskich i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci, produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab, a także wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,
 - j) pobierania próbek do badań w zakresie:
 - bezpieczeństwa żywności,
 - innym niż określony w tiret pierwszym,
 - k) sprawowania nadzoru nad sprzedażą bezpośrednią,
 - l) badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni,
 - m) prowadzenia kontroli urzędowych w ramach zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,
 - n) kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia;
- 1a) (uchylony)
- 2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, spełniające wymagania w zakresie kwalifikacji, do wykonywania:
- a) czynności określonych w art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2017/625 jako urzędowi pracownicy pomocniczy w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,
 - b) kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 7 lit. i rozporządzenia 2017/625, jako pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624,
 - c) czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.
- 3) (uchylony)

1a. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie wykonać ustawowych zadań Inspekcji, może wyznaczyć na czas określony do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lekarzy weterynarii niebędących pracownikami kierowanego przez niego powiatowego inspektoratu weterynarii, jeżeli:

- 1) uzyska zgodę kierownika jednostki organizacyjnej Inspekcji, w którym wyznaczana osoba jest zatrudniona;
- 2) uzyska zgodę właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii, w przypadku powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
- 3) czynności te nie będą wykonywane w czasie pracy w Inspekcji i nie będą przekraczać 60 godzin w miesiącu.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do wojewódzkiego lekarza weterynarii, jego zastępcy oraz lekarzy weterynarii będących pracownikami Głównego Inspektoratu Weterynarii.

1c. Do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a, przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio.

2. Wyznaczenie do wykonania czynności, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji administracyjnej powiatowego lekarza weterynarii określającej rodzaj i zakres czynności przekazanych do wykonania.

2a. W przypadku wyznaczenia lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt do wykonywania czynności określonych w ust. 1, wyznaczenie tego lekarza weterynarii następuje po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne.

2b. Po wyznaczeniu do wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem oraz że nie pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, a także o:

- 1) niewykonywaniu zajęć zarobkowych albo
- 2) wykonywaniu zajęć zarobkowych, podając:
 - a) informacje dotyczące czynności wykonywanych w ramach tych zajęć oraz okresu wykonywania tych zajęć,

- b) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, na rzecz którego te zajęcia wykonuje, oraz odpowiednio miejsce lub obszar ich wykonywania.

2c. W przypadku zmiany informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2b, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie o zmianie tych informacji. Oświadczenie to zawiera aktualne informacje i jest składane w terminie 7 dni od dnia zmiany tych informacji.

3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy z:

- 1) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w ramach prowadzonej przez te osoby pozarolniczej działalności gospodarczej lub
- 2) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, poza prowadzoną przez te osoby pozarolniczą działalnością gospodarczą, lub
- 3) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku, w którym nie prowadzą one działalności gospodarczej, lub
- 4) podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt – w przypadku wyznaczenia lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt

– określającej zakres, terminy i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności.

3a. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje kierownikowi zakładu higieny weterynaryjnej wchodzącego w skład wojewódzkiego inspektoratu weterynarii, zwanego dalej „zakładem higieny weterynaryjnej”, kopię decyzji administracyjnej w sprawie wyznaczenia do wykonywania czynności określonej w ust. 1 pkt 1 lit. 1 oraz kopię umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, o wykonywanie tej czynności.

3b. Lekarzom weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii zwraca koszty dojazdów na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania tego organu, zrealizowanych samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem, do miejsc wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) lit. a–c,

2) lit. d – z wyłączeniem nadzoru nad przeprowadzeniem uboju zwierząt w rzeźni, w której ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy,

3) lit. e, j, k oraz m

– na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

3c. Zwrot kosztów dojazdów, o którym mowa w ust. 3b, nie przysługuje w przypadku, gdy powiatowy lekarz weterynarii zapewnił środek transportu umożliwiając dojazd związany z wykonywaniem czynności.

4. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi listę osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, i rozwiązanie umowy ze skutkiem natychmiastowym może nastąpić w przypadku:

- 1) gdy wykonywanie czynności przez osobę wyznaczoną może spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zwierząt;
- 2) niewywiązywania się osoby wyznaczonej z powierzonych jej do wykonania czynności, w szczególności przez niewykonywanie ich terminowo;
- 3) stwierdzenia zaniedbań w dokumentowaniu wykonywanych czynności;
- 4) zawieszenia lub utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii;
- 4a) gdy zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub osoba wyznaczona pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, lub nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2c;
- 5) złożenia wniosku przez osobę wyznaczoną, a także po złożeniu wniosku przez:
 - a) kierownika zakładu higieny weterynaryjnej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. 1,
 - b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt – w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.

5a. O dokonaniu zmian w zakresie wyznaczenia do wykonywania czynności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. 1, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia kierownika zakładu higieny weterynaryjnej.

5b. Podmiot jest obowiązany do złożenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, na wniosek tego organu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wniosku,

oświadczenia, o którym mowa w ust. 2b, zawierającego informacje o zajęciach zarobkowych wykonywanych na rzecz tego podmiotu przez lekarza weterynarii, który złożył powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, w przypadku, o którym mowa w ust. 2c, lub jest wyznaczony przez ten organ do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b, 2c i 5b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5d. Kwalifikacje lekarzy weterynarii i innych osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d–f, lit. j tiret pierwsze i lit. l oraz pkt 2 lit. a i b, są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 7 lit. j rozporządzenia 2017/625.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz kwalifikacje tych osób,
- 2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1

– mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.

7. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 17. Do wydatków związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się wydatki na:

- 1) wynagrodzenia osób niebędących pracownikami Inspekcji;
- 2) obsługę finansową;
- 3) sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności, w tym:
 - a) do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych,
 - b) odczynniki do badań na włośnię,

- c) odzież ochronną do badania przedubojowego i poubojowego zwierząt rzeźnych i mięsa;
- 4) konserwację i naprawy sprzętu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) tusz i pieczęcie do znakowania mięsa;
- 6) badania laboratoryjne niezbędne do wydania oceny mięsa;
- 7) szkolenia lekarzy weterynarii oraz innych osób wykonujących te czynności;
- 8) pokrycie kosztów dojazdów, o których mowa w art. 16 ust. 3b, oraz zapewnienie środka transportu, o którym mowa w art. 16 ust. 3c;
- 8a) produkty lecznicze weterynaryjne i wyroby medyczne w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565) użyte w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1;
- 9) dojazdy pracowników Inspekcji w celu kontroli wykonywania powierzonych zadań.

Art. 18. 1. Organ Inspekcji, w przypadku stwierdzenia zagrożenia epizootycznego lub zagrożenia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego lub w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia publicznego albo dla zabezpieczenia gospodarki narodowej przed poważnymi stratami, nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, lekarzowi weterynarii wykonywanie czynności koniecznych do likwidacji tego zagrożenia.

2. Nakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:

- 1) osób, które ukończyły 60 lat;
- 2) kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci w wieku do 14 lat;
- 3) osób niepełnosprawnych.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, na obszarze powiatu, w którym lekarz weterynarii mieszka lub jest zatrudniony, wydaje powiatowy lekarz weterynarii, a w przypadku skierowania do wykonania czynności na obszarze innego powiatu – wojewódzki lekarz weterynarii.

4. Wniesienie odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wstrzymuje jej wykonania.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stwarza obowiązek wykonywania czynności na okres do 3 miesięcy w miejscu określonym w decyzji.

6. Osobie skierowanej do wykonywania czynności pracodawca jest obowiązany udzielić urlopu bezpłatnego na czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 3.

Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze u tego pracodawcy.

7. Osobie, o której mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom zatrudnionym w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy. Zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub wyżywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania czynności bezpłatnego zakwaterowania lub wyżywienia.

8. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, z osobą skierowaną do wykonania czynności przy zwalczaniu epizootii nie może być rozwiązany dotychczasowy stosunek pracy oraz nie może być dokonane wypowiedzenie umowy o pracę, chyba że istnieje podstawa do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

9. Wynagrodzenie osób, o których mowa w ust. 1, ustala się według przepisów wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 2.

Art. 18a. 1. Kontrola wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. d, jest prowadzona przez Głównego Lekarza Weterynarii i wojewódzkich lekarzy weterynarii.

2. Na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy współpracuje przy przeprowadzaniu kontroli wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, w tym przekazuje informacje dotyczące testów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej używanych w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1.

Art. 18b. 1. Urzędowe zatrzymanie, o którym mowa w art. 137 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w drodze decyzji administracyjnej określającej sposób postępowania z zatrzymanymi zwierzętami lub towarami oraz termin, do którego te zwierzęta lub towary zostały zatrzymane.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest posiadacz zwierząt lub towarów podlegających urzędowemu zatrzymaniu.

Art. 19. 1. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18 są obowiązani przy wykonywaniu czynności kontrolnych nosić na widocznym miejscu odznakę identyfikacyjną.

1a. Czynności kontrolne podejmowane są po okazaniu legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

1aa. W ramach kontroli przeprowadzanej na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych przez pracowników Inspekcji z udziałem eksperta, o którym mowa w art. 55 ust. 1 tej ustawy, ekspert ten podejmuje czynności kontrolne po okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wystawionego przez organ Inspekcji.

1b. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu wystawiającego upoważnienie;
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej;
- 3) numer odznaki identyfikacyjnej;
- 4) stanowisko i numer legitymacji służbowej pracownika Inspekcji Weterynaryjnej;
- 5) numer dowodu osobistego osoby wyznaczonej w imieniu Inspekcji Weterynaryjnej;
- 6) okres ważności upoważnienia;
- 7) miejsce lub obszar wykonywania czynności;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie.

1c. Przed podjęciem pierwszej czynności kontrolnej, osoba upoważniona do wykonania kontroli ma obowiązek poinformować kontrolowanego o jego prawach i obowiązkach w trakcie kontroli.

1d. Do kontroli spraw, przy których zachodzi konieczność zapoznania się z informacjami niejawnymi, kontrolujący powinni posiadać poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, uzyskane na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory upoważnienia i odznaki identyfikacyjnej, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji osób uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji.

<2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji oraz rodzaje zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na

Dodany ust. 2a w art. 19 wejdzie w życie z dn. 1.01.2024 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1570).

względnie potrzebę zapewnienia identyfikacji pracowników Inspekcji uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji, a także zastosowanie takich zabezpieczeń tej legitymacji, które uniemożliwią jej przerobienie lub podrobienie.>

3. Pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, w zakresie wykonywania czynności, mają prawo w każdym czasie do:

- 1) przeprowadzania kontroli gospodarstw, centrów (organizacji), zakładów, w tym pomieszczeń lub urzędzeń, o których mowa w załączniku II w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), ośrodków w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, instalacji, urzędzeń lub środków transportu;
- 2) kontrolowania przestrzegania wymagań określonych w prawodawstwie weterynaryjnym, w tym metod stosowanych do znakowania i identyfikacji zwierząt, i w przepisach dotyczących bezpieczeństwa żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 3) pobierania nieodpłatnie próbek do badań:
 - a) od zwierząt utrzymywanych w celu umieszczenia na rynku lub transportowanych,
 - b) produktów przeznaczonych do przechowywania, umieszczania na rynku lub transportowanych;
- 4) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 5) żądania okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych w zakresie, o którym mowa w pkt 4.

4. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 3, podmioty kontrolowane są obowiązane zapewnić pracownikom Inspekcji oraz osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i 18 pomoc niezbędną do wykonywania ich obowiązków.

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114.

5. Pracownicy Inspekcji, osoby, o których mowa w art. 16, art. 18 lub art. 20, a także osoby wykonujące pracę w krajowych laboratoriach referencyjnych w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625 oraz laboratoriach urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 chronią poufność informacji uzyskanych podczas przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625.

5a. Do eksperta, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych, wykonującego czynności kontrolne w ramach kontroli przeprowadzanej na podstawie tej ustawy, stosuje się przepisy ust. 3 pkt 4 i 5 oraz ust. 4 i 5.

6. Powiatowy albo wojewódzki lekarz weterynarii może wystąpić do właściwego miejscowo komendanta Policji z wnioskiem o pomoc, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję. Na wniosek powiatowego albo wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwy miejscowo komendant Policji zapewnia pomoc przy przeprowadzaniu kontroli.

7. (uchylony)

8. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, może odbywać się także w obecności pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub Głównego Inspektoratu Weterynarii.

Art. 19a. Przeprowadzenie kontroli ma na celu ustalenie stanu faktycznego i porównanie go ze stanem pożądanym, określonym w prawodawstwie weterynaryjnym, oraz dokonanie oceny i podjęcie działań wynikających z ustaleń kontroli.

Art. 19b. 1. Kontrolujący przeprowadzają kontrole:

- 1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) doraźne – podjęte poza planem kontroli, w tym związane z rozpatrzeniem skarg i wniosków.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 19c. 1. Kontrolę przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w razie ich nieobecności – w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego.

2. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.

3. Dowodami są w szczególności dokumenty, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych oraz wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 19d. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli zawierający:

- 1) oznaczenie podmiotu kontrolowanego, jego siedzibę i adres, imię i nazwisko kierownika podmiotu kontrolowanego, z uwzględnieniem zmian zaistniałych w okresie objętym kontrolą;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolującego oraz numer i datę wystawienia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli, ze wskazaniem dni przerw w kontroli;
- 4) określenie przedmiotu kontroli;
- 5) opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości oraz ich zakresu;
- 6) pouczenie o prawie, sposobie i terminie wniesienia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli i złożenia wyjaśnień oraz o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli;
- 7) wzmiankę o wniesieniu zastrzeżeń;
- 8) omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 9) wzmiankę o doręczeniu podmiotowi kontrolowanemu protokołu kontroli;
- 10) podpisy kontrolującego i kierownika podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej oraz miejsce i datę podpisania protokołu kontroli;
- 11) wzmiankę o odmowie podpisania protokołu kontroli;
- 12) oznaczenie odpowiednią klauzulą tajności protokołu kontroli lub jego fragmentu w przypadku, gdy protokół zawiera informacje niejawne.

2. Do akt kontroli włącza się:

- 1) notatki służbowe z czynności mających znaczenie dla ustaleń kontroli, sporządzone przez kontrolującego, oraz inne dowody, oceny, wnioski lub zalecenia;

- 2) informacje i dokumenty oraz poświadczone za zgodność z oryginałem kopie decyzji i powiadomień;
 - 3) kopie dokumentów, poświadczone za zgodność z oryginałem, lub dokumenty sporządzone przez kontrolującego, poświadczone za zgodność z dokumentacją źródłową.
3. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.
 4. Jeden egzemplarz protokołu kontroli przekazuje się podmiotowi kontrolowanemu za pokwitowaniem, drugi włącza się do akt kontroli.

Art. 19e. 1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje, przed podpisaniem protokołu kontroli, prawo zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli.

2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli.

3. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń wniesionych przez podmiot kontrolowany, kontrolujący dokonuje zmian w protokole kontroli przez opisanie zmiany brzmienia jego poszczególnych fragmentów lub dokonanie skreśleń.

4. Podmiot kontrolowany może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania wyjaśnienie przyczyn odmowy podpisania.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia podmiotowi kontrolowanemu stanowiska kontrolującego wobec zastrzeżeń.

6. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

Art. 19f. Ustalenia ujęte w protokole kontroli stanowią podstawę do podjęcia dalszych czynności, w tym dokonania ocen, sporządzenia wniosków, zaleceń pokontrolnych, wydania decyzji i sporządzenia informacji dla jednostek nadrzędnych, oraz do powiadomienia właściwego organu w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Art. 19g. Kontrole na miejscu, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 4 lit. c, przeprowadza się zgodnie z przepisami o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich oraz przepisami o Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027.

Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują:

- 1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625;
- 2) pracownikom Inspekcji upoważnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii przeprowadzającym audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub dokonującym ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

2. Kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii.

3. Audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, i dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, przeprowadza się w obecności pracowników upoważnionych przez podmiot kontrolowany.

Art. 21. 1. Podmioty prowadzące działalność w obiektach nadzorowanych przez Inspekcję, w przypadku konieczności stałego wykonywania czynności przez pracowników Inspekcji lub osoby wyznaczone na podstawie art. 16 i 18, są obowiązane do nieodpłatnego:

- 1) udostępniania pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych i magazynowych;
- 2) odpowiedniego zabezpieczenia i wyposażenia stanowisk pracy dla przeprowadzających kontrolę.

1a. W rzeźniach korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych lub w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się także wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca.

2. Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. o ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu

chorób zakaźnych zwierząt, nieodpłatnie udostępniają organom Inspekcji Weterynaryjnej pomieszczenia w przypadku, o którym mowa w załączniku IV w rozdziale I w sekcji 1 w ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 54 z 26.02.2011, str. 1, z późn. zm.).

Art. 21a. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w tym przekazuje w terminie do ostatniego dnia lutego informacje dotyczące kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia dane niezbędne do przygotowania informacji dotyczących kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w ust. 1.

Art. 22. Pracownicy Inspekcji oraz osoby, o których mowa w art. 16, 18 i 20, w zakresie wykonywania czynności określonych w ustawie podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 23. 1. Stwierdzenie albo wykluczenie choroby zakaźnej zwierzęcia, w tym choroby odzwierzęcej, wydanie oceny mięsa, oceny zdrowotnej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, produktów pochodnych oraz pasz może być poprzedzone przeprowadzeniem badań laboratoryjnych.

2. Badaniami laboratoryjnymi, w tym przeprowadzanymi w ramach monitorowania i badań kontrolnych, są objęte również szkodliwe dla ludzi i zwierząt czynniki biologiczne, chemiczne, fizyczne, odzwierzęce czynniki chorobotwórcze oraz związana z nimi oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, określone w prawodawstwie weterynaryjnym, a także w przepisach dotyczących pasz oraz bezpieczeństwa żywności i żywienia.

3. Wymagań dotyczących badań laboratoryjnych określonych w ustawie nie stosuje się do badania trichinoskopowego na obecność włośni mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Art. 24. 1. Badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni jest przeprowadzane w:

- 1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia nr 853/2004, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i art. 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub
- 2) innym przeznaczonym do tego celu pomieszczeniu, którym dysponuje Inspekcja.

2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zapewniając ich stałą dostępność i przydatność zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.¹²⁾).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

- 1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub art. 18,
- 2) pracownika Inspekcji

– informuje powiatowego lekarza weterynarii i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje, w drodze decyzji administracyjnej, osobom wyznaczonym na podstawie

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36.

art. 16 lub 18 do przeprowadzenia badania laboratoryjnego mięsa na obecność włośni, usunięcie stwierdzonych naruszeń, określając sposób i termin ich usunięcia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, pracownik Inspekcji ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 25. 1. Aby zapewnić jednolity sposób przeprowadzania badań laboratoryjnych dla celów kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625, związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, tworzy się system laboratoriów urzędowych, obejmujący akredytowane laboratoria.

2. W ramach systemu, o którym mowa w ust. 1, działają:

- 1) laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, obejmujące:
 - a) zakłady higieny weterynaryjnej, w tym pracownie badania mięsa na obecność włośni,
 - b) laboratoria państwowych instytutów badawczych,
 - c) laboratoria weterynaryjne wchodzące w skład innych niż wymienione w lit. a jednostek organizacyjnych Inspekcji,
 - d) inne laboratoria zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii;
- 2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach:

- 1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, i cofnięcia takiego wyznaczenia;
- 2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia;
- 3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 4) o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2017/625.

4. Główny Lekarz Weterynarii, wyznaczając laboratorium urzędowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mięsa na obecność włośni, wskazuje pracownię badania mięsa na obecność włośni, na podstawie informacji przekazanych przez powiatowego lekarza weterynarii za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii.

5. Jeżeli brak jest laboratorium urzędowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a–c, do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć do przeprowadzenia tych badań krajowe laboratorium referencyjne.

6. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „państwem członkowskim EFTA”, krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

6a. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego i laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych na podstawie ust. 6, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań inne laboratorium urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.

7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.

8. Główny Lekarz Weterynarii sporządza, w sposób określony przez Komisję Europejską, wykaz krajowych laboratoriów referencyjnych oraz innych laboratoriów, których obowiązek publikowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, aktualizuje go i umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

9. Badania laboratoryjne w zakresie oceny zdrowotnej jakości żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, wykonują laboratoria, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Art. 25a. 1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod dla celów kontroli urzędowych składa do Głównego Lekarza Weterynarii wnioski w tym zakresie, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię:
 - a) certyfikatu akredytacji,
 - b) zakresu akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań określonym we wniosku;
- 2) opinię w sprawie spełniania przez laboratorium wymagań określonych w art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla danego kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;
- 3) kopię raportu z badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod wskazanych we wniosku.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

- 1) bierze udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie

ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;

- 2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, jeżeli:

- 1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
- 2) laboratorium:
 - a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 5, lub

- b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
 - c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
 - d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub
 - e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
- 3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o zaistnieniu przyczyn mogących stanowić podstawę do cofnięcia laboratorium zatwierdzenia.

8. Jeżeli laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c, z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie przeprowadzić badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 25 ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii może wyznaczyć, na czas określony, do przeprowadzania tych badań laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d.

9. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wyznaczenia, o którym mowa w ust. 8, określa:

- 1) zakres badań laboratoryjnych przeprowadzanych przez wyznaczone laboratorium;
- 2) sposób pozyskiwania przez wyznaczone laboratorium materiału do badań laboratoryjnych;

- 3) zasady gromadzenia i przekazywania danych o wynikach przeprowadzanych badań laboratoryjnych;
- 4) wysokość opłat za badania laboratoryjne przeprowadzane przez wyznaczone laboratorium.

10. Wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 6, składa się zgodnie z ust. 1 i 2 nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna.

11. Do wniosku o zmianę w zakresie metody badań określonej w decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy ust. 2.

Art. 25b. 1. Krajowe laboratoria referencyjne:

- 1) wykonują zadania:
 - a) Inspekcji, o których mowa w art. 3, w zakresie referencyjności,
 - b) określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 2) prowadzą centralną bazę danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, oraz gromadzą i przetwarzają dane dotyczące wyników badań laboratoryjnych przeprowadzanych w ramach systemu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, udziału w badaniach porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji. Kontrolę przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 3 lata, również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

2a. Audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza:

- 1) Główny Lekarz Weterynarii we współpracy z krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań;
- 2) krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Krajowe laboratoria referencyjne corocznie, do dnia 15 stycznia, przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o przeprowadzonych kontrolach.

4. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

5. Wydatki inwestycyjne związane z prowadzeniem centralnej bazy danych, o której mowa w art. 25d ust. 1 pkt 1, mogą być finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa, w wysokości do 100% planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej;
- 2) może określić dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać krajowe laboratoria referencyjne, uwzględniając ich specyfikę wynikającą z rodzaju przeprowadzanych przez nie badań.

Art. 25c. 1. Krajowe laboratoria referencyjne przekazują Głównemu Lekarzowi Weterynarii corocznie, w terminie do dnia 1 grudnia, projekt szczegółowego zakresu rzeczowego ich zadań, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.

2. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, szczegółowy zakres rzeczowy zadań krajowych laboratoriów referencyjnych, które będą realizowane w następnym roku kalendarzowym.

Art. 25d. 1. Dane dotyczące wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych w zakresie określonym w art. 23 są gromadzone i przetwarzane przy użyciu systemu teleinformatycznego obejmującego:

- 1) centralną bazę danych prowadzoną przez krajowe laboratoria referencyjne;
- 2) lokalne bazy danych prowadzone w zakładach higieny weterynaryjnej przeprowadzających badania laboratoryjne dla celów kontroli urzędowych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania oraz przekazywania danych

dotyczących wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych, a także sposób prowadzenia baz danych określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz stanu zdrowia zwierząt, a także szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych badań.

Art. 25e. 1. Badania laboratoryjne przeprowadzane w celu zapewnienia ochrony zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub pasz przez podmioty prowadzące działalność określoną w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, o produktach pochodzenia zwierzęcego lub o paszach, w przypadku gdy wyniki tych badań są wykorzystywane dla celów kontroli urzędowej, są przeprowadzane w laboratoriach, o których mowa w art. 25 ust. 2, albo w laboratoriach wpisanych do rejestru prowadzonego przez Głównego Lekarza Weterynarii, chyba że państwo trzecie określiło inne wymagania w tym zakresie.

2. Laboratorium wpisane do rejestru może przeprowadzać badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1, wyłącznie zgodnie z rodzajem i kierunkiem badań laboratoryjnych, w zakresie których zostało wpisane do tego rejestru.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii prowadzi w postaci elektronicznej.

4. W rejestrze wpisuje się nazwę i adres laboratorium, datę wpisania laboratorium do rejestru, rodzaj i kierunek przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz ich metodykę.

5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii.

Art. 25f. 1. Wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 25e ust. 1, dokonuje Główny Lekarz Weterynarii na wniosek złożony na piśmie przez kierownika laboratorium.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) określenie rodzaju i kierunku przeprowadzanych badań laboratoryjnych oraz metod ich przeprowadzania;

3) określenie lokalizacji laboratorium, w którym mają być przeprowadzane badania laboratoryjne.

3. Do wniosku dołącza się kopię raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych.

4. W przypadku gdy nie ma krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla określonego kierunku badań laboratoryjnych, kierownik laboratorium do wniosku dołącza kopię:

- 1) certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji, zgodnego z kierunkiem badań laboratoryjnych określonym we wniosku albo
- 2) raportu z badań biegłości przeprowadzonych nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

5. Główny Lekarz Weterynarii odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, wpisu laboratorium do rejestru, jeżeli nie uzyskało ono w badaniach, o których mowa w ust. 3 lub ust. 4 pkt 2, wyniku zgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania.

6. Laboratorium wpisane do rejestru bierze udział w badaniach biegłości przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez to krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

7. Laboratorium wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości, o których mowa w ust. 6, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu biegłości przeprowadzanemu przez

krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań laboratoryjnych, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

7a. Laboratorium wpisane do rejestru poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej przeprowadzanej również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie prawidłowości wykonywania badań, obejmującej w szczególności kontrolę stosowanego sprzętu i odczynników oraz udziału w badaniach porównawczych.

8. Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium z rejestru, jeżeli:

- 1) jednostka akredytująca cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację w przypadku, o którym mowa w ust. 4, lub
- 2) laboratorium:
 - a) nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub
 - b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
 - c) nie poddało się kontroli, o której mowa w ust. 7a, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań.

9. Krajowe laboratorium referencyjne, jednostka akredytująca i powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie informują Głównego Lekarza Weterynarii o zaistnieniu przyczyn, o których mowa w ust. 8, mogących stanowić podstawę do wykreślenia laboratorium z rejestru.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz badań laboratoryjnych określonych w art. 25e ust. 1, mając na względzie znaczenie wyników tych badań zarówno dla ochrony zdrowia zwierząt, zapewnienia efektywnej kontroli stanu bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz, jak i przy wystawianiu przez organy Inspekcji Weterynaryjnej świadectw zdrowia dla przesyłek zwierząt i takich produktów oraz pasz.

Art. 25g. 1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych oraz koszty audytów laboratorium, o których mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań ponosi podmiot prowadzący laboratorium.

2. Kosztów, o których mowa w ust. 1, nie ponoszą podmioty prowadzące laboratoria wymienione w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. a–c.

3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości, międzylaboratoryjnych badań porównawczych, audytów i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 3

(uchylony)

Rozdział 4

Oplaty

Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za przeprowadzanie kontroli urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczących przesyłek:

- 1) bydła (*Bos taurus*, *Bos indicus*, *Bison bison*, *Bison bonasus* i *Bubalus bubalis*), świń, owiec, kóz, królików i dzików, wolno żyjących (dzikich) przeżuwaczy, koniowatych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), a także zajęczaków i ptaków niebędących ptakami bezgrzebieniowymi, zaliczanych do zwierząt łownych lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.5 lub 1.6

załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. a;

- 2) zwierząt innych niż określone w pkt 1 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. b;
- 3) mięsa, z wyłączeniem mięsa, o którym mowa w pkt 5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części II;
- 4) produktów rybołówstwa w rozumieniu ust. 3.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części III;
- 5) produktów mięsnych w rozumieniu ust. 7.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa pozyskanego z drobiu w rozumieniu ust. 1.3 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa króliczego, mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych w rozumieniu ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 i mięsa pozyskanego ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części IV;
- 6) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż określone w pkt 3–5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części V;
- 7) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i pasz – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VI;
- 8) zwierząt i produktów z państw trzecich w tranzycie lub przeładunku – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VII.

2. Przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym opłata jest pobierana.

Art. 31. 1. Inspekcja pobiera opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 1, z tym że w przypadkach, w których mają zastosowanie podwyżki albo obniżki opłat przewidziane odpowiednio w ust. 5 i art. 32 ust. 1–5 – po zastosowaniu takich podwyżek albo obniżek – za:

- 1) kontrolę zwierząt i produktów przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) przeprowadzanie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczących przesyłek innych niż określone w art. 30 ust. 1 oraz w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;
- 3) nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
- 4) oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni;
- 5) badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
- 6) nadzór nad:
 - a) rozbiorem mięsa,
 - b) produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,
 - c) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie i produktów mięsnych,
 - d) punktami odbioru mleka oraz przetwórstwem mleka,
 - e) przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych,

- f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,
- g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,
- h) obrotem zwierzętami, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,
- i) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,
- j) obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz wyładowywaniem produktów rybołówstwa ze statków przetwórczych,
- k) przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab,
- l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,
- m) wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami przechowywania lub sprzedaży tych pasz,
- n) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,
- o) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu,
- p) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym,
- q) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych tych produktów,
- r) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych w tych zakładach,
- s) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii,

- t) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych części, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów,
 - u) produkcją żelatyny i kolagenu;
- 7) kontrolę statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci;
- 8) złożenie wniosku o:
- a) wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3,
 - b) wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572 i 2375),
 - c) którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753 oraz z 2022 r. poz. 1570),
 - d) zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - e) nadanie zakładowi uprawnień, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - f) którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz. 1570),
 - g) wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia,
 - h) wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;
- 9) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);
- 10) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2:
- a) lit. b rozporządzenia 2017/625,
 - b) lit. c rozporządzenia 2017/625;
- 11) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium Unii

Europejskiej z państw trzecich, nakazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

- 12) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625;
- 13) badania próbek pobranych w:
 - a) trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,
 - b) ramach nadzoru, jeżeli wyniki badań tych próbek wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony dany produkt,
 - c) związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i pkt 6 lit. i,
 - d) trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3–5 i pkt 6 lit. a–k oraz m, obejmują także wystawianie wymaganych dokumentów.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania tusz i mięsa.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ponosi podmiot prowadzący rzeźnię – w przypadku gdy w tej rzeźni dokonano uśmiercenia zwierząt albo przeprowadzono badanie poubojowe.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórci, przeprowadzaną za granicą podwyższa się o koszty przemieszczenia się na dany statek i powrotu z tego statku.

Art. 32. 1. Opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, za kontrolę świń przeprowadzaną w gospodarstwie, w którym jest utrzymywane nie więcej niż 50 świń, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 20 zł.

2. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 5, w przypadku gdy mięso pochodzące z uboju albo badane zostało pozyskane na użytek własny, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

3. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3–5, wykonywane w rzeźni oraz opłaty ponoszone przez podmiot prowadzący rzeźnię zgodnie z art. 31 ust.

4, jeżeli w tej rzeźni w poprzednim roku kalendarzowym poddano ubojowi nie więcej niż:

- 1) 1000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
- 2) 150 000 sztuk drobiu,
- 3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych

– pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

4. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–c, sprawowany w zakładzie, w którym jest prowadzona wyłącznie działalność w zakresie produkcji mięsa bez kości, mięsa z kością, mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych, jeżeli w tym zakładzie w poprzednim roku kalendarzowym w tygodniu średnio wyprodukowano nie więcej niż 5 ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością lub nie więcej niż 7,5 tony łącznie mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

5. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–e oraz j, sprawowany w zakładzie, w którym jest prowadzona produkcja wyłącznie gwarantowanych tradycyjnych specjalności wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.¹³⁾), lub produktów wpisanych na listę, o której mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o rejestracji i ochronie nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów rolnych i środków spożywczych, win lub napojów spirytusowych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. poz. 588), pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

6. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 3 pkt 1, oznacza:

- 1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
- 2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymywanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;

¹³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 262.

- 3) świnie:
 - a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
 - b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,
 - c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;
- 4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
- 5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

Art. 33. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, są uiszczane:

- 1) gotówką w miejscu i czasie wykonywania czynności będących przedmiotem opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, albo
- 2) przelewem na rachunek bankowy inspektoratu kierowanego przez organ Inspekcji, w imieniu którego czynności będące przedmiotem opłaty zostały wykonane, w terminie 14 dni od dnia wykonania tych czynności, a opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, za czynności wykonane w danym miesiącu kalendarzowym – w terminie 14 dni od ostatniego dnia tego miesiąca.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, nie wyższe jednak niż 10 000 zł, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n oraz p – aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała 25% średnich kosztów czynności wymienionych w tych przepisach, a także aby wysokość tych kwot nie była niższa niż 40 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) uwzględni jako koszty ponoszone przez Inspekcję koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole urzędowe określone w tym przepisie – koszty wykonywania takich czynności

odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625;

- 2) może zróżnicować wysokość stawek opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata;
- 3) uwzględnia wpływ, jaki na koszty ponoszone przez Inspekcję mają rodzaj i rozmiar działalności oraz czynniki ryzyka, o których mowa w art. 82 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.

Art. 34a. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok informacje, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczące organów, o których mowa w art. 5 ust. 1;
- 2) przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.

Art. 34b. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, zwłaszcza w zakresie badań laboratoryjnych przeprowadzanych w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

Art. 34c. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz świadczenia pieniężne z tytułu sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 34b, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 34d. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 35. (uchylony)

Rozdział 5

Systemy wymiany informacji

Art. 36. 1. Główny Lekarz Weterynarii:

- 1) utworzy systemy wymiany informacji służące kontroli przemieszczania zwierząt i produktów w handlu, przewozie i przywozie oraz wywozie, a także zapewni

udział organów Inspekcji w elektronicznym systemie wymiany informacji zgodnie z przepisami Unii Europejskiej;

- 2) zapewni komputeryzację procedur kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonywanych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

2. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów krajowych,
 - 2) korzystaniem z centralnego serwera Unii Europejskiej,
 - 3) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania
- są pokrywane z budżetu państwa.

3. Koszty związane z bieżącą eksploatacją systemów informatycznych są pokrywane z budżetów właściwych inspektoratów.

4. Główny Lekarz Weterynarii, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy, wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 37. 1. Kto:

- 1) udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2,
- 2) będąc obowiązany do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2c lub 5b, nie składa takiego oświadczenia

– podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto:

- 1) będąc obowiązany do wykonania nakazu określonego w art. 18 ust. 1, nie wykonuje tego nakazu,
- 2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122:

- a) nie informuje o zamiarze przywozu lub tranzytu zwierząt albo towarów przez punkt kontroli granicznej zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,
- b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124,
- c) nie wprowadza przesyłki zwierząt albo towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia wskazanego w dokumentach, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2017/625

– podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124).

Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów, nie przedstawia takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. (pominięty)

Art. 39. (pominięty)

Art. 40. 1. Główny Lekarz Weterynarii utworzy graniczne inspektoraty weterynarii jako państwowe jednostki budżetowe w Bezledach, Dorohusku, Gdyni, Hrebennem, Korczowej, Koroszczyne, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

2. Graniczne inspektoraty weterynarii, wymienione w ust. 1, zostaną utworzone przez przekształcenie granicznych inspektoratów weterynarii, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii w Bezledach, Dorohusku, Gdyni,

Hrebennem, Korczowej, Koroszczynie, Kuźnicy Białostockiej, Szczecinie, Świnoujściu i Warszawie.

Art. 41. 1. Dotychczasowe stosunki pracy wojewódzkich i powiatowych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Dotychczasowe stosunki pracy granicznych lekarzy weterynarii oraz ich zastępców w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 40, zatrudnionych na podstawie powołania, stają się z dniem wejścia w życie ustawy stosunkami pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

3. Pracownicy zatrudnieni w granicznych inspektoratach weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, pracownikami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy. Przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy stosuje się.

4. Mienie granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, mieniem granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

5. Wierzytelności i zobowiązania granicznych inspektoratów weterynarii, o których mowa w art. 40, będących oddziałami wojewódzkich inspektoratów weterynarii stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, wierzytelnościami i zobowiązaniami granicznych inspektoratów weterynarii w rozumieniu ustawy.

Art. 42. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesień dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia, przeznaczonych na utrzymanie granicznych inspektoratów weterynarii, z budżetów właściwych wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej¹⁴⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 40, art. 41 ust. 2–5 i art. 42, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁵⁾;

¹⁴⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.

¹⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 marca 2004 r.

- 2) art. 12 ust. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.